

ΤΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΘΗΣΑ.Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΑΙ Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.

Τὴν δην ἀπογευματινὴν ἡ Α. Μ. δ Βασιλεὺς ἐδέχθη τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ τὸν εἰς τὴν οὐρανοῦ πάρεπιδημοῦντας σεβασμιωτότους ἀρχιερεῖς εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Θεονόου.

Ο Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος προσεφώνησεν, ἐκ μέρους τῆς Ἱεραρχίας, τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ως ἔξῆς:

«Μεγαλειότατε Βασιλεῦ,

Η Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ παρεπιδημοῦντες ἐν Ἀθήναις Σεβασμιώτατοι ἀρχιερεῖς λογιζόμεθα εύτυχεῖς ἐμφανιζόμενοι σήμερον ἐνώπιον τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, ἵνα ύποβάλωμεν τὰ σέβη ήμῶν καὶ τὰς διαπύρους πρὸς τὸν Θεὸν εὐχὰς ὑπὲρ αὐτῆς τε καὶ ἀπάσης τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

Η νοδος τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότος εἰς τὸν Θεόν Αὐτῆς προξενεῖ εἰς τὴν Ἑκκλησίαν ιδιαιτέρων χοράν, διότι ἐγνώρισεν ἡδη αὐτῇ τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα ως πιστὸν αὐτῆς καὶ ἀφωσιωμένων τέκνων, ἀκολουθοῦσαν τὸ παράδειγμα δχι μόνον τοῦ ἐνδόξου πατρὸς Αὐτῆς αὐλά καὶ τοῦ ἀειμνήστου πάππου Γεωργίου τοῦ Α', διτις καίτοι ἀνήκων εἰς ἔτερον δόγμα δμως ὑπῆρξεν ἐνθερμός ὑπέρμαχος τῆς Ὑρθοδόξου Ἑκκλησίας, μεθ' ἓς ἀορήκτως εἶνε συνδεδεμένων τὸ ἀληνικὸν ἔθνος. Ἀνατραφεῖσα ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς ἀειμνήστου Μάμμης Αὐτῆς, τῆς ὄντως Ἀγ. Βασιλίσσης "Ολγας καὶ

τῆς ἀοιδήμου Μητρὸς Αὐτῆς, τῆς Βασιλίσσης Σοφίας, ἥτις τοσαύτην ἡσθάνθη εὐλάβειαν καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Ἑκκλησίαν, ὡστε προσῆλθεν εἰς αὐτὴν, ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης αἰσθάνεται βαθύτατα εἰς τὴν καρδίαν Αὐτῆς τὴν πίστιν τῆς θρησκείας καὶ δεόντως ἐκτιμᾷ τὴν δλως ἐξαιρετικὴν σῆμασίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἑκκλησίας ἐν τῇ ζωῇ τοῦ ἔθνους, τοῦτο δὲ καλῶς γνωρίζοντες εὐελπιστοῦμεν δτι ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης, δ ὁρθόδοξος "Ἐλλην Βασιλεὺς θὰ ἐξακολουθήσῃ διεκνύων τὴν ἦν παντοτε ἐδειξεν ἀγάπην πρὸς τὴν Ἑκκλησίαν, δπως καὶ αὐτῇ ἐκπληροῖ τὴν μεγάλην ἀποστολὴν αὐτῆς.

»Ἀλλὰ, Μεγαλειότατε Βασιλεῦ, μετ' ἐλπίδων χρηστῶν ἀτενίζει κατὰ τὰς στιγμὰς ταύτας πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα σύμπαν τὸ ἔθνος καὶ ἀπεκδέχεται παρ' Αὐτῆς, τὴν ρύθμισιν τῆς καθόλου ζωῆς τῆς πατρίδος κατὰ τρόπον, δυνάμενον νὰ προαγάγῃ τὴν πρόοδον καὶ εύημερίαν αὐτῆς καὶ τοῦ ἔθνους.

»Γνωρίζομεν πόσον δύσκολον είνε τὸ ἔργον Αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦτο θερμότεραι είνε αἱ εύχαι ήμῶν τῶν λειτουργῶν τῆς Ἑκκλησίας ὑπὲρ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος. Ως ἀνώτατος ρύθμιστὴς δχι μόνον τῆς πολιτικῆς ἀλλὰ καὶ τῆς κοινωνικῆς τοῦ ἔθνους ζωῆς, θὰ εὔχητε τὴν Ἑκκλησίαν πρόθυμον νὰ παράσχῃ τὴν πνευματικὴν συνδρομήν της εἰς τὰ ἔργα τῆς

κοινωνικῆς ζωῆς καὶ τῆς εὐποιίας, εἰς τὴν ἐπικράτησιν τῶν ύγιῶν ἀρχῶν καὶ εἰς τὴν υποστήριξιν τῶν ἔθνικῶν ήμῶν παραδόσεων, τῶν συνυφασμένων μετὰ τῆς θρησκείας καὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἑκκλησίας.

Ο Θεός ἔστω παραστάτης εἰς τὰ μεγάλα καὶ ἔθνοφελή ἔργα τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος ύπερ τῆς φιλτάτης ήμῶν πατρίδος καὶ τοῦ ἔθνους».

Η Α. Μ. δ Βασιλεὺς ἀπήντησεν ως ἔξῆς :

«Μακαριώτατε καὶ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς :

Μετὰ βαθυτάτης συγκινήσεως ἀπεκδέχομαι τὰς ύπερ ἐμοῦ καὶ ἀπάσης τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας εύχας ὑμῶν, τὰς προερχομένας ἐξ αὐτῆς τῆς Ὁρθοδόξου Ἑκκλησίας, τῆς δποίας πιστὸν καὶ ἀφωσιωμένον τέκνον διατελῶ καὶ πρὸς ἡν ἀληθῆ αἰσθάνομαι εὐλάβειαν καὶ ἀγάπην ἀκολουθῶν εἰς τοῦτο τὰ διδάγματα ἐκεῖνα, τὰ δποία ἐκ παραδόσεως ἔλαβον τῶν σεπτῶν γονέων Μω. Η πρὸς τὸν Θεόν πίστις μου ύπηρξε τὸ κύριον ἔρεισμά μου καθ' ὅλα τὰ χολεπὰ ἔτη τὰ δποία διηλθῶν μακράν τῆς πατρίδος μου καὶ εύγνωμον τὸν "Ψυιστὸν, δτι δὲν μὲ ἐστέρησε τῆς ἀγίας αὐτοῦ συνδρομῆς. Τὸ τῆς Ἑκκλησίας καὶ τοῦ κλήρου ἔργον είνε μέγα καὶ ἔθνοφελές καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ εἶνε βεβαία δτι θέλει τύχει τῆς ἀμερίστου συνδρομῆς μου».

ΙΕΡΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ ΠΑΡΑ ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙ

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
„Τυί Λιβανάς 10“ 30 Σεπτεμβρίου 1935

Η ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Κατόπιν συνεννοήσεως τῆς Αρχιεπισκοπής Αθηνῶν μετά τῆς ἀρμοδίας ὑπρεσίας τῶν Ἀνακτόρων, ωρισθή ἡ παρελθόντας Τετάρτη ὡς ἥμέρα παρουσίας τῆς Ι. Συνόδου καὶ τῶν παρεπόμονών Ἱεραρχῶν τῆς Ἱεράς Λαοῦ τῆς Ἐλλάδος, ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Περὶ ὥραν 5 1/2 μ. μ. συνεκντρώθησαν ἀπαντεῖς οἱ ἐν Αθηναῖς Ἱεράρχαις ὡς καὶ οἱ πρῶτοι τοιούτοις ὡς καὶ δὲ Ἐπίσκοπος Χριστουτόλων καὶ δὲ Ἀρχιγράμιος. Συνόδουσι τὴν Ἀρχιεπισκοπήν ὅποθεν, φέροντες ἔγκολπους καὶ ἐπιστωκαλύμμασιν ὡς καὶ τὰ Ἐλληνικά διάστημα αὐτῶν, ἤγουμένου τοῦ Μακαροῦ Ἀρχιεπισκόπου Αθηνῶν κ. Χρυσοτόμου μετέβησαν εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Εἰς τὸν τετελάρχην κατὰ τὴν δοξολογίαν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ Σεβ. Μητροπολίτην Χαλκιδοῦ. Κρηγόριον εἶχε σταλῆ ἰδιαιτέρα πρόσκλησις.

Τὸν Μακαροῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τούς Ἱεράρχας ὑπεδέχθησαν οἱ ὄστριστοι τοῦ Βασιλέως, οἵτινες καὶ ὀδηγήσαν αὐτούς εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ Θρόνου διούνενταν ὁ Βασιλεὺς Καβαγιος, ἐν μεγάλῃ στολῇ ἑκοτρατείας, καὶ παρ' Αὐτῷ ή Α.Υ. διιδόχος Παδίος. Οἱ Ἀρχιεπισκοποὶ πρότοις προχώρησαν ἔχαρτειστην Α.Μ. δοτὶς καθησάσθη τὴν χεῖρα τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἐλλάδος. Κατὰ πρεσβεία χειροτονίας παρουσίασεν εἴλτα δὲ Ἀρχιεπισκόπος τούς Ἱεράρχας πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα. Ήτινα καὶ πολλούς ἔξι αὐτῶν ἔγκυροιεν ἐκ τῆς Μικρασιατικῆς ἑκοτρατείας καὶ τοῦ Ἡπειρωτικοῦ ἀγῶνος, ἀπέτεινε δὲ φιλόφρονας λάγους.

Οἱ Μακαροῦ Ἀρχιεπισκόπος Αθηνῶν ἀπό διφθέρας προσφάνησεν ὃς ἔχει τὸν Βασιλέα : «Μεγαλειότατε Βασιλεῦ,

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἐλλάδος καὶ οἱ παρεπόμονες ἐν Αθηναῖς σημειερον ἐνώπιον τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, ἵνα ὑποβάλωμεν τὰ σεβή ἡμῶν καὶ τὰς διατάρους πρὸς τὸν Θεόν εὐχάς ὑπέρ αὐτῆς τε καὶ ἀπάσης τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας. Η ἐπάνοδος τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος εἰς τὸν Θρόνον ἀιτιαίραν χαράν, διότι ἔγνωρισεν ἡδη αὐτὴ τὴν ὑμετέραν Μεγαλειότητα ὡς πιστὸν αὐτῆς καὶ ὀφισιωμένον τέκνον, ἀκολουθοῦν τὸ παραδειγματικόν δικόν τοῦ ἐνόδου πατρὸς Γεωργίου τοῦ Α. δοτὶς κατοι τὴν ἀνήκοντας εἰς ἔτερον δόγμα ὅμως ὑπῆρξεν ἐνθερμοῦς ὑπέραρχος τῆς Ὀρθοδόξου Ἑκκλησίας, μεθ ἡς ὄρρηκτως εἶναι συνδεδεμένος τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος. Ανατραφέσια ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς σεμιμήσου Μάντις Αὐτῆς, τὴν δύναμιν ἀνίκανην τοῦ

οικίσσος "Ολγας, τῆς διοικήσου Μητρός Αὐτῆς, τῆς Βασιλίσσης Σοφίας, ἣς τοσούτην ποθανθή εὐλάβειαν καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν Ὀρθόδοξην Ἑκκλησίαν, ὡστε προστίθενται εἰς αὐτήν. Ὑμετέρα Μεγαλειότητης αἰσθάνεται θερμότατα εἰς τὴν καρδίαν Αὐτῆς τὴν πιστὸν τῆς θρησκείας καὶ δεόντως ἔκπικτη τὴν ὄλως ἔξαιρετην σημασίαν τῆς Ὀρθοδόξου Ἑκκλησίας ἐν τῇ ζωῇ τοῦ ἔθνους. Τοῦτο δέ καλῶς γνωρίζοντες εὐελπιστούμενοι διτὶ η Υμετέρα Μεγαλειότης, δὲ ὄρθοδοξος Ἐλλήν Βασιλεὺς, θεοὶ ἐξακολουθηθῆσαι δεικνύων τὴν ἓν πάντοτε ἔδειξεν ἀστηρὸν πρὸς τὴν Ἑκκλησίαν, διως καὶ αὐτὴν ἐκπληροὶ τὴν μεγάλην ἀποστολὴν αὐτῆς.

»Ἀλλά, Μεγαλειότατε Βασιλεῦ, μετ' ἐλπίδον χρηστῶν ἀτενίζει κατὰ τὰς οιγυάς ταύτας πρὸς τὴν Ὑμετέρα Μεγαλειότητα σύνπαν τὸ Φενίκον καὶ ἀπεκδέχεται παρ' Αὐτῆς, τὴν ρύμην τῆς καθόλου ζωῆς τῆς πατρίδος κατὰ τρόπον δύναμενον νό προσγάγη τὴν πρόσδοντα καὶ εὐημεριαναὶ αὐτῆς καὶ τοῦ ἔθνους.

»Γνωρίζομεν πάσον δύνακον εἰνε τὸ ἔργον Αὐτῆς ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦτο θερμότατα είνει οἱ εὐχαὶ ἡμῶν τῶν λειτουργῶν τῆς Ἑκκλησίας ὑπέρ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος. Ως ἀνώτατος ρύμην τῆς πολιτικῆς ἀλλὰ καὶ τῆς κοινωνικῆς τοῦ ἔθνους ζωῆς, θά εὐρήσῃ τὴν Ἑκκλησίαν πρόδημον νά παράσχῃ τὴν πνευματικήν συνδρομήν της εἰς τὰ ἔργα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς καὶ τῆς εὐποιίας, καὶ τὴν επικράτησην τῶν ὄγιδων συχρόνων καὶ εἰς τὴν ὑποστήριξην τῶν συντακτικῶν παραδόσεων, τῶν συνδασμενῶν μετά τῆς θρησκείας καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἑκκλησίας.

»Θεός ἔστι παραστάτης εἰς τὰ μεγάλα καὶ ἐμνωθεῖ ἔργα τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος ὑπέρ τῆς φιλάτεις ημῶν πατρίδος καὶ τοῦ ἔθνους».

Η Α. Μ. δ Βασιλεὺς ἀπήγνωσεν ὃς ἔξι:

«Διακαριώτατε καὶ Σεβασμιώτατοι Ἀλλαγεῖτε :

Μετά βαθυτάτης ουγκινήσεως διπεκδέχομαι τὰς ὑπέρ μού καὶ ἀπάσης τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας εὐχάς ὅμως, τάπερας προσερχομένας ἔξι αὐτῆς τῆς Ὀρθοδόξου Ἑκκλησίας, τῆς διποίας πιστὸν καὶ διφιοιωμένον τέκνον διετελῶ καὶ πρὸς ἡν ἀληθῆ αἰσθάνομεν εὐλάβειαν καὶ ἀγάπην ἀκολουθῶν εἰς τοῦτο τὰ διδάγματα ἔκεινα, τὰ δόπια ἔκ παραδόσεως Ἐλλάδον παράτον σεπτῶν γονέων Μου. Η πρότοις τὸν Θεόν πίστης μου ὑπέρειν τὸ κύριον ἔρεισμα μου καθ' ὅλα τὰ χαλεπά. Εἴτε τὰ δόπια διηλθόν μακρά τῆς πατρίδος μου καὶ εὐγνωμῶν τὸν Ὑψιστόν, διτὶ δεν μὲ ἐστερησούσης τῆς δυγίας αὐτοῦ συνδρομῆς. Τὸ τῆς Ἑκκλησίας καὶ τοῦ κλήρου ἔργον εἶναι μέγας καὶ ἐμνωθελές καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐλλάδος δύναται νά είνει βεβαία ὅτι θέλει τούτη τὴς ἀμεριστού συνδρομῆς μου».

Εἰς τοὺς Ἱεράρχας διγαθήν καὶ ίκανοτοιητικήν ἐντύπωσιν προσκάλεσε η ἀπάντησις τοῦ Βασιλέως, διτὶ δι' διων εἰπεν ἀφήκε νά ἐννοιθῇ διτ. οὗτος ἐνεργῶς θά ἐνδιαφερθῇ δια τὴν Ἑκκλησίαν προστατεύων αὐτὴν ἀπό πάσης δθενήσητος προερχομένης ἐπιβούλης τῶν ἀπαραγράπτων δικαίων αὐτῆς.